

Лекција 42

Деца

Мразокршач¹:

Кога за прв пат сте се заинтересирале за Бог?

Вовед:

Кратко време откако Исус ја раскажал споредбата за Неправедниот судија, луѓето почнале да ги носат децата кај Него, за Тој да ги допре, да се моли за нив и да ги благослови. Кога учениците го виделе тоа, ги укориле децата. Но Исус им се налутил на учениците и им рекол: „Оставете ги децата и не бранете им да дојдат кај Мене, зашто на таквите им припаѓа небесното царство.“ Овој одговор подоцна ќе стане еден од најголемите причини за крштевање на деца, кое води до спасение.

Иако крштевањето на мали деца и спасение не се тема за дискусија на оваа лекција, добро е да имате некои основни информации за таа тема. Во христијанството има **две основни** струи на размислување во однос на тоа кој може да се крсти во вода. Фундаменталните групи, на чело со баптистите, се држат до тоа дека поединецот мора да биде „новороден“ пред да се крсти. Нивната форма на крштевање ја нарекуваат „крштевање според вера“.

Искусството на „новораѓање“ е резултат на **верата (верувањето)** на поединецот во Христос, откако ќе чуе ја евангелската порака. Основата за влегување во сојуз со Исус, е верата на поединецот во Него. Според тоа, бебињата и малите деца (најчесто под 7 години старост) не можат да станат дел од сојузот затоа што сè уште немаат разбирање за концептот на вера.

Фундаменталистите не веруваат дека Бог ќе ги осуди децата на вечна мака пред да стигнат на возраст кога можат да бидат одговорни, за што многумина мислат дека е возраст од 12 или 13 години. Многу од овие групи ги принесуваат нивните деца пред Бог на мала возраст. Родителите на децата најчесто го прават ова преку изјавување дека ќе ги воспитаат своите деца во страв и почит кон Господ.

Како дел од нечие спасение, потребна е **јавна изјава на верата** во Христос од страна на поединецот. „Зашто, ако со твојата уста исповедаш дека Исус е Господ и ако во твоето срце поверуваш дека Бог Го воскреснал од мртвите, ќе бидеш спасен. Зашто со срцето се верува за праведност, а со устата се исповедува за спасение.“ (Римјаните 10:9-10) Ова се прави пред или за време на крштевањето. **Крштевањето**, кое било воспоставено од Христос е предуслов за да се приклучи кон црквата.

Кога фундаменталистите го читаат Исусовиот одговор: „Оставете ги **децата** и не бранете им да дојдат кај Мене, зашто на таквите им припаѓа небесното царство“ тие подразбираат дека Исус вели: децата – оние кои со сопствена сила можат да разберат, можат да дојдат до спасоносна вера во Исус Христос и никој не смее да им попречи, бидејќи Божјото царство припаѓа на оние кои покажуваат детска вера. Но, кога им се чита Исусовиот одговор од текстот од Лука, тие најчесто не сакаат да се занимаваат со тоа, затоа што во

¹ **Мразокршач** е прашање кое поттикнува разговор или дискусија.

текстот пишува: „Оставете ги **бебињата**² и не бранете им да дојдат кај Мене, зашто на таквите им припаѓа небесното царство“

Ова нè води до остатокот на христијани, оние кои веруваат во крштевање на мали деца. Јас оваа група ќе ја наречам историски христијани, кои се подржани од Римо-католичката, Православната и Лутеранската црква. Историските христијани, исто така ги препознаваат истите три елементи за лично спасение, како и фундаменталните христијани: **вера, јавно исповедање и крштевање.**

На **крштевањето** се гледа како на предуслов за приклучување кон црквата и тоа обезбедува спасение за поединецот. Историските христијани ги користат следните два ситиха од Словото. „*Кој ќе поверува и биде крстен, ќе биде спасен.*“ (Марко 16:16) „*Во согласност со овој приказ, сега крштавањето ве спасува, кое не е отстранување на телесната нечистотија, туку е покажување на добра совест спрема Бог, преку воскресението на Исус Христос.*“ (1 Петар 3:21)

Идејата за крштевање на мали деца и влегување во сојуз кај историските христијани се темели врз моделот на старозаветниот Мојсеев Сојуз. Тие крштевањето го гледаат како нешто што кореспондира со обрезанието. „*Во Него сте и обрежани со обрезание кое не е со рака, со отстранување на телесноста преку **Христовото обрезание**: откако **бевте погребани со Него во крштавање**, во кое и бевте воскреснати со Него преку верата во дејствувањето на Бог, Кој Го воскресна од мртвите.*“ (Колошаните 2:11-12)

Децата, вклучително и бебињата, кои се крстени влегуваат во сојуз со Христос и со тоа се заштитени од вечна осуда. Еврејските момчиња биле обрежани на осмиот ден, преку што влегувале во Мојсеевиот сојуз и станувале дел од Божјиот народ. Сите оние кои влегле во црквата преку крштевање како деца треба да поминат низ *катихизам* или часови за *конфирмација*, за да ја разберат **верата** од која станале дел. Кога тие достигнуаат возраст на одговорност, околу 12 или 13 години старост, тие даваат **јавна изјава на верата** за време на нивната Конфирмација. Тоа е слично со Еврејските момчиња кои ја учеле Тората сè додека не стигнале на возраст од 12 или 13 години, кога стануваат „бар мицвах“ (син на заповедите) - нивната јавна изјава на верата. Возрасните, без разлика дали во јудеизмот или историското христијанство, морале да веруваат и да дадат јавна изјава на верата пред да бидат обрежани или крстени.

Не може да се побие дека крштевањето на мали деца било практика на раната црква. Словото зборува за крштевање на поединци и на **нивните домашни**. Ориген, во третиот век, запишал дека „според правилата на Црквата, се крштеваат и бебиња“ (*Holilies on Leviticus*, 8:3:11 [A.D. 244]). На Соборот во Картега, во 253 година, бил осуден ставот дека не смее да се крштеваат бебиња помали од 8 дена. Подоцна Августин решил: „Обичајот на Мајката Црква, за крштевање на бебиња, секако не треба да се презре... и мора да се знае дека оваа традиција треба да се смета за апостолска.“ (*Literal Interpretation of Genesis* 10:23:39 [A.D. 408]).

Читање од Словото:

Благословени се децата **Матеј 19:13-15, Марко 10:13-16 и Лука 18:15-17**

(Подолу дадениот текст е збир од текстовите од евангелијата на Матеј, Марко и Лука, составен во една целина)

² Грчкиот збор е *брефос*... на пример бебиња.

И Му носеа деца, за да ги допре, а учениците ги прекоруваа. Кога, пак, Исус го виде тоа, негодуваше и им рече: „Оставете ги децата да дојдат кај Мене. Не бранете им, зашто на таквите им припаѓа Божјото царство! Вистина ви велеам, кој не го прима Божјото царство како дете, тој никако нема да влезе во него.“ И ги гушна и ги благослови, положувајќи ги рацете врз нив. И откако ги стави рацете врз нив, си замина.

Заповедите:

1. Оставете ги децата да дојдат кај Мене.
2. Не бранете им.

Лекцијата:

Можеби никогаш нема да ја дознаеме вистинската причина зошто луѓето ги носеле децата кај Исус, или зошто учениците ги укориле. Но според Неговата реакција и одговорот кој го дал, Исус ги љубел децата и ги сметал за доволно вредни да им посвети време и внимание. Можеби Тој се сетил што Му зборувала мајка му за Симеон во Храмот. Како тој го земал Исус, како бебе, во раце и Го благословил: „*Сега, Господару, го отпушташ Својот слуга, во мир, според Твојот збор, зашто моите очи го видоа Твоето спасение, кое го подготви пред лицето на сите луѓе, СВЕТЛИНА ЗА ОТКРОВЕНИЕ НА НАРОДИТЕ и слава на Твојот народ, Израел.*“ (Лука 2:29-32)

Од Словото можеме од прва рака да забележиме дека родителите биле **решителни** и имале **вера** да ги донесат нивните деца кај Исус. Па се чини дека ние кои сме родители на мали деца, треба така да се однесуваме, зашто Исус го сметал тоа однесување за прифатливо. И како црква, ние треба да го прифатиме Исусовиот став и да не им пречиме на децата да започнат пријателство со Исус.

Дискусија во група:

1. „Полагањето на раце“ секогаш е поврзано со духовно пренесување на нешто врз оној на кого се полагаат рацете. Кажете некои работи кои се пренесуваат со полагање на раце.
 - Давање на Светиот Дух
 - Давање на духовни дарови
 - Исцеление
 - Крштевање
 - Поставување на свештеници, служители, старешини, ѓакони и други служби.
 - Посветување
 - Изговарање на благослов

Целта на лекцијата:

Немојте да им пречите на децата да имаат меѓусебен однос со Исус.